

T.C. DANIŞTAY 4. DAİRE

E. 2014/3676 K. 2016/4376 T. 13.12.2016

Temyiz Eden : Maliye Bakanlığı Gelir İdaresi Başkanlığı

Karşı Taraf :

İstemin Özeti : Davacının iş akdinin işverenle aralarında düzenlenen protokol ile sona erdirilmesi sebebiyle iş güvencesi tazminatı adı altında ödenen tutar üzerinden kesilen gelir vergisinin iadesi istemiyle yapılan şikayet başvurusunun zımnen reddine dair işlemin iptali istemiyle dava açılmıştır. İstanbul 5. Vergi Mahkemesi'nin 26/12/2013 gün ve E:2013/2099, K:2013/3025 Sayılı kararıyla; 193 Sayılı Gelir Vergisi Kanununun 61. maddesine göre, ücret ve ücret sayılan ödemelerin çalışanın işverene bağlılığı ve hizmet karşılığı sağlanan para ve para ile temsil edilebilen ödemeler olduğu ve ancak ücret veya ücret niteliği taşıyan ödemelerden tevkifat yapılacağı, davaya konu kesintinin ait olduğu tazminat, davacının çalıştığı şirketin işçi azaltma yoluna gitmesi sonucu iş akdinin feshedilmesi sebebiyle yasal bir zorunluluk olmaksızın davacıya işsiz kalması sebebiyle yardım amaçlı yapılan bir ödeme olduğundan ücret sayılan ödemelerin ortak özelliğini taşıdığından bahsedilemeyeceğinden, yapılan kesintide açık bir vergilendirme hatası olduğundan tesis edilen işlemde hukuka uyarlık bulunmadığı gerekçesiyle davanın kabulüne karar verilmiştir. Kararın, hukuka aykırı olduğu ileri sürülerek bozulması istenilmektedir.

Savunmanın Özeti : Temyiz isteminin reddi gerektiği savunulmuştur.

Tetkik Hakimi ... Düşüncesi : Temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, temyize konu mahkeme kararının bozulmasını sağlayacak nitelikte bulunmadığından temyiz isteminin reddi gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Dördüncü Dairesince işin gereği görüldü:

KARAR : İdare ve vergi mahkemelerinin nihai kararlarının temyizen bozulması, 2577 Sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 49. maddesinde yer alan sebeplerden birinin varlığı halinde mümkündür.

SONUÇ : Temyizen incelenen karar, usul ve hukuka uygun olup, dilekçede ileri sürülen temyiz nedenleri kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte görülmediğinden, temyiz isteminin reddi ile Vergi Mahkemesi'nin kararının ONANMASINA, temyiz giderlerinin istemde bulunan üzerinde bırakılmasına, dosyanın Mahkemesine gönderilmesine, bu kararın tebliğ tarihini izleyen onbeş (15) gün içerisinde Danıştay'da kararın düzeltilmesi yolu açık olmak üzere, 13/12/2016 tarihinde oyçokluğuyla karar verildi.

KARŞI OY :

Davacının iş akdinin işverenle aralarında düzenlenen protokol ile sona erdirilmesi sebebiyle iş güvencesi tazminatı adı altında ödenen 72.566,05 TL üzerinden kesilen gelir vergisinin iadesi

istemiyle yapılan şikayet başvurusunun zımnen reddine dair işlemin iptali istemiyle açılan davanın kabulüne dair Mahkeme kararı temyiz edilmektedir.

193 Sayılı Gelir Vergisi Kanunu'nun 1. maddesinde gerçek kişilerin gelirlerinin gelir vergisine tabi olduğu, gelirin bir gerçek kişinin bir takvim yılı içinde elde ettiği kazanç ve iratların safî tutarı olarak belirlendiği; 2. maddesinde gelire giren kazanç ve iratların ticari kazançları, zirai kazançlar, ücretler, serbest meslek kazançları, gayrimenkul sermaye iratları, menkul sermaye iratları ve diğer kazanç ve iratlar olarak tadat edildiği; 25. maddesinin 1. bendinde; ölüm, sakatlık hastalık (Değişik ibare:16/062009-5904 S.K./1.madde) ve işsizlik sebepleriyle (işe başlatmama tazminatı dahil) verilen tazminat ve yapılan yardımların gelir vergisinden müstesna olduğu açıklanmıştır.

Aynı Kanununun 61. maddesinde, ücretin, işverene tabi ve belirli bir işyerine bağlı olarak çalışanlara hizmet karşılığı verilen para ve ayınlar ile sağlanan ve para ile temsil edilebilen menfaatler olduğu; ikinci fıkrasında, ücretin ödenek, tazminat, kasa tazminatı (mali sorumluluk tazminatı), tahsisat, zam, avans, aidat, huzur hakkı, prim, ikramiye, gider karşılığı veya başka adlar altında ödenmiş olmasının veya bir ortaklık münasebeti niteliğinde olmamak şartıyla kazancın belli bir yüzdesi şeklinde tayin edilmiş bulunmasının onun mahiyetini değiştirmeyeceği, 94. maddesinin 1. fıkrasının 1. bendinde de, hizmet erbabına ödenen ücretler ile 61. maddede yazılı olup ücret sayılan ödemelerden (istisnadan faydalananlar hariç) 103 ve 104. maddelere göre tevkifat yapılacağı öngörülmüştür.

Yukarıda yer verilen mevzuat hükümlerine göre çalışanlara tazminat adı altında yapılan ödemelerin ücret olduğu, yapılan ödemenin gelir vergisinden müstesna olması için ise 4857 Sayılı İş Kanunu'nda tanımlanan tazminatlardan olması veya mahkeme kararına dayalı işe iade edilmeme tazminatı olması gerektiği açık olarak görülmektedir.

Dava konusu olayda davacı işçi ile işveren arasında yapılan protokole göre ödenmesine karar verilen tazminatın hizmet sözleşmesi kapsamında ödendiği, bu niteliği ile yapılan ödemenin hizmet sözleşmesi kapsamında işverence işçiye ödenen ve Kanun'un 61. maddesinde bahsi geçen tazminat niteliğinde olduğu, ödenen tazminatın işe başlatmama tazminatı olarak değerlendirilmesinin mümkün olmadığı değerlendirilmektedir. Dolayısıyla söz konusu ödemenin ücret kabul edilmesi suretiyle kesilen gelir vergisinde hukuka aykırılık bulunmamaktadır.

Bu nedenle, davalı idarenin temyiz istemi kabul edilerek Mahkeme kararının bozulması gerektiği görüşü ile karara katılmıyorum.